

УРЯД ВИПЛАЧУЄ „БОНДИ СВОБОДИ” НОВИМИ БОНДАМИ

ВАШИНГТОН. — Департамент скарбу дав усім власникам 4½-процентних бондів „четвертої позички свободи” право виміняти їх на нові бонди, які мають приносити по 3 і чверть проценту та мають бути виплачені до 12 літ.

Бонди „четвертої позички свободи” є нині на 1 мільярд 5 мільйонів доларів. Нові вартісні папери будуть видавані 15 квітня. Їх не можна буде купувати на готівку, а тільки за старі „бонди свободи”. Тільки власники їх будуть мати право домогатися замість нових бондів готівки.

Трансакція придумана так, що уряд заробляє на ній коло 10 мільйонів доларів.

СУПЕРЕЧКА ЗА ПРОДОВЖУВАННЯ „НАЙРИ”.

ВАШИНГТОН. — Генерал Діксона заявив перед конференцією газетирів, що він не бачить користі з продовження постанови про надання дозволів на основі закону про відбуксову краю, котра виходить з обов'язкової сили дня 15 червня.

Він каже, що край повинен бути вдоволені, що закон приніс певне оживлення руху в промислі й торгівлі.

Він приймає, що президент Рузвельт хотів би, щоб уряд мав право видавати дозволи „Найри”.

СВАРКА В СЕНАТІ ЗА „МОЗКОВИЙ ТРОСТ”.

ВАШИНГТОН. — Дебата над господарською політикою Рекфорда Тогвела, заступника секретаря рільництва, звелася скоро на гостру дискусію над „мозковим тростом”.

Сенатор Дікінсон сказав між іншим, що секретар Тогвел кинув би до коша конституцію. Це обурило демократичних сенаторів і кілька з них відповіли гостро сенаторові Дікінсону. Сенатор Конеллі з Техасу закидав тоді д-рові Вірту, але це йому припалося дуже важко. Він закидав д-рові Вірту погану за газетним розголосом та казав, що д-р Вірт бачить примари, яких на ділі нема.

Забігаючи за встановити членів комітету для розсліду закидів д-ра Вірта, предсідник палати посів конгресу, Рейні, заявив, що це є найгірше свідство, яке колинебудь було постановлене конгресом.

ЗА ПИТАННЯ, ЧИ Є МОРЬКІ ПОВТВОРИ.
ПОРТ ОФ СПЕІАН (Тринідад). — Місцеві природники висмають вістки про морські повтори, про котрі писали американські газети. Вони кажуть що тут не йде про морські повтори, ані про морські гади, а просто про сухопутні гади, котрі виливи ріки Ориноко часто заносять на море.

Ці гади косять доколя до поважної величини. Невдаючи піймано таку гадуку, що мала 20 стіп довжини. В її шлунку знайдено алігатора, 4 стопи довгого.

ЗА ОБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИ БЕЗРОБІТТЯ.
НЮ ЙОРК. — „Товариство для поправки долі бідних” ухвалило резолюцію, яка домагається від стейшової легіслатури ухвалення вже на цій сесії закону про забезпечення праці.

У стейшовій легіслатурі внесено аж три такі проекти.

2-ЛІТНЯ ДИТИНА ВПАЛА З 5-ТОГО ПОВЕРХА І ЖИЄ.

НЮ ЙОРК. — Дво-літній хлопчик Джованні Макроне впав з огневого балкони на п'ятому поверсі. Коли його принесли по цьому укладу з висоти 60 стіп до лікарів, цей ствердив невелике побиття голим, але запевняв, що дитина буде жити. Сиду її укладу здержали шнурки для вивішування білизни. Крім того дитина впала на купу попелу.

ПІМАЛІ ТОВАРИША ДИЛІНДЖЕРА.
СТ. ПОЛ. — Агенти департаменту справедливості постріляли небезпечно Юджена Гріна, одного з товаришів бандита Дилінджера, котрий, кажуть, був з герштом підчас недавньої стрілянини в Ст. Пол.

З Гріном зловлено одну жінку, котра не хоче подати свого імені.

ВІВІЙНИЙ САНДИНА В АМЕРИЦІ.
НЮ ЙОРК. — Американський імміграційний уряд дозволив вистіти з корабля на сушу полковника Нікарагуанської армії Гонсалеса, котрого вважають за вбивця відомого генерала Сандина, що свого часу бився проти американських військ у Нікарагуї.

Він має зайнятися на ще одному переслідуванні перед імміграційними властями та дати дальші виснаження про себе. Самий Гонсалес заперечує цьому, що він уон Сандина. Він каже, що в часі смерті Сандина був з авсієм іншою місці та що не є політичним утікачем, а приїжджає до Америки лікуватися.

ВИДУМАВ ІНТЕРВ'Ю З ПАПОЮ.

Париський „Інтрансикан” помістив інтерв'ю свого співробітника з папою. В інтерв'ю сказано між іншим, що папа осудив націоналізм. Тепер виявилось, що кореспондент узагалі не мав інтерв'ю з папою, а був у папи лише з іншими папаниками, яких папа благословив, одначе нічого не говорив.

ЖИДІВСЬКИЙ ШПИТАЛЬ В УЖГОРОДІ.

Жидівська віросповідна громада порішила вбудувати в Ужгороді модерний жидівський шпиталь. На ту ціль дає жидівська віросповідна громада 300,000 Кч., а від міста просить площі під будову. Кошти будови перевищують мільон чеських корон.

ЗВІРИНЕЦЬ НА ЛІЦТАШІ

Великий звіринець у Дрездені збанкрутував і йде на ліквідацію. Величний парк, де є будинки на 5,400 звірів, має велику вартість. Усеж такі ціна, яку відстануть за них, не покрити великих довгів.

ХТО ПРОДАЄ ДЕНАТУРАТ?

В ужгородській „Українським Слові” ч. 7. була стаття про це, як деякі несовісні торговці продають нашому населенню денатурат і тим нищать його. Достовірно що газету, що й деякі урядники родини в деяких містах косять денатуратом для себе до палення, але відносність вимірюють його за молоком, сир, яєця. Дивно нам, що такі вістки доводять до газети, а досі це фінансова сторожа не зловила тих павів і ті пави, що деморалізують та обивають нарід.

ФОНД НА ПАМ'ЯТНИК ДЛЯ ГЕРОЯ УКРАЇНИ.

Вінніпезький шовденник „Трібюн” оголосив збірку фонду на побудування пам'ятника на гробі Стефана Стецюка, безробітного молодого Українця, що загинув 21. листопада 1933 р. в пожежі бордин-газу, у яким мешкав.

Стецюк загинув героїською смертю, що хоч перший збудився, почувши вогонь, то не втік сам від небезпеки, тільки вперед вратував 12 інших мешканців дому, аж його самого переміг огонь і він загинув в димі та полум'ї. Оцінюючи його героїзм, місто Вінніпег справляло йому своїм коштом гарний похорон, в котрому були представники міста та різних громадських організацій. За починком відомого українського патріота, антикара М. Л. Залозецького, утворився тепер комітет, який поклав собі за ціль зібрати малий фонд на поставлення пам'ятника на гробі українського героя, і шовденник „Трібюн” приймає переправити кампанію за збірку фонду, даючи від себе перший жертву 25 доларів.

Покійний Стефан Стецюк, недавній іммігрант у Канаді, не мав тут ні приятелів, ні своїх, які могли би вшанувати його пам'ять, отже цей обов'язок спадає на загаль українських громадян, і як виказав пожежертву у „Трібюн” показують, вони не чекають, щоб чужі люди зложилися на пам'ятник для героя України.

ПРОЦЕС РОДИНИ РАДЗІВІЛІВ.

Перед кількома тижнями в суду мого окружного суду вельас розпався за позову родини Радзівілів до одицької ординації, що знаходиться нині в руках Януша Радзівіла, після до союму з ББ. Позов виставив родич Януша, Олександр Фердинанд, який усеж час перебував в Австрії. На розправі вивинили моменти політичного характеру. Фердинанд був негалеґальним сином Домініка, який був ворогом Росії і приятелем Австрії. І сталося так, що австрійський уряд затвердив усунування Фердинанда Домініком; зате російський цар у 1912 р. в призначенні прав Фердинандові відмовив. Отут і є отой політичний момент: тодішній прашур Януша Радзівіла був російським угодником і саме йому віддано одицьку ординацію. Оборона дочки Фердинанда (він помер) цей політичний момент не заважала підкреслити. Після двотижневої розправи позов Марії Ольги Радзівілов, дочка Фердинанда, на суму 15 мільйонів Януш Радзівіла остався власником великаського маєтку, заведуючи його прихильності царської влади до його предків!

В ОБОРОНІ МУЖЧИН.

Англійський часопис „Ісда”, який видають студенти університету в Оксфорді, помістив недавно вступну статтю, у якій в гострому тоді домагався рівноправності... для мужчин. У статті автор доводить, що „слабший полем” — це чоловічий, а не жіночий. З гордості домагався автор, щоб не вирізняли жінок, щоб не вирізняли жінок ані в залізничному, ані в армії, ані в уряді, ані в промисловості, ані в науці, ані в літературі, ані в мистецтві. Автор доводить, що чоловічий полем — це чоловічий, а не жіночий. З гордості домагався автор, щоб не вирізняли жінок, щоб не вирізняли жінок ані в залізничному, ані в армії, ані в уряді, ані в промисловості, ані в науці, ані в літературі, ані в мистецтві.

КОМУНІСТИЧНИЙ ДІЯЧ ПОПАВ ЗА НЕРОЗВАЖНУ МОВУ.

За нерозважну мову понав у біду комуністичний діяч А. Е. Смит, голова Канадійської Лиги Робітничої Оборони, колишній робітничий посол до аґлєслатури Манітоби з Брендона, Ман., а ще давніше священник методистської церкви. 30 січня формально обвинувачено його в Торонто за „бунтівні висловки”, а саме за те, що говорив, немовби то прем'єр Бенет казав убити Тіма Бака, комуністичного провідника, що відслідкує та переслідує в Кінгстон. Смитові дозволено перебувати до розпави на свободі за порукою в сумі 10 тисяч доларів.

ЖАХЛИВА ПОЖЕЖА НА БАЛЮ.

В часі великого балю в Будапешті трапилось жахлива катастрофа. Ото оди декоративний балон, що був наповнений легкопалним газом, тріс і запалився. Вогонь охопив волосся одної жінки і по чвас скоро переносився на легкі сукні й фризурі інших жінок, що гуляли поруч себе. З великим трудом вдалося вкінці загасити вогонь, який лопік дошкульно кільканадцять осіб. У зв'язку з цією катастрофою пожежне поліція перелас слідство та заборонила гостро прикривати на майбутнє сали колірними балонами, що наповнені легкопалними газами.

РОСІЙСЬКИЙ МОНАСТІР У СІФТОНІ ЗГОРІВ.

Російський православний монастир у Сіфтоні, Ман., згорів. Був це одинокий того роду монастир у Канаді. Шкоду обчислюють на 15 тисяч доларів, з чого тільки частину покриває аскурація. В будинку підчас пожежі були дві жінки, сестра Платоніда та послушниця Анна Лесик. Полум'ям відтяла їм вихід сходили вниз і вони були привезені сканати крадь вікно з другого поверху. На щастя під будинок було стільки снігу, що скочили в нього, як у перину, і не погинули. Однак, вигнати з ліжка в ніч їм одиному, перемерзли. Священник М. Рак, що спав у сусідній будинку, не знав нічого про пожежу, аж як ший будинок монастиря став у полум'ї. Пожежа постола майбутні від північного вітру. Разом з монастирем згоріла шала бібліотека, яка в ній була. Були там деякі цінні книжки, що мали по сто літ і більше, як старі церковні речі та записки. Монастир був побудований у 1928 р. і був майже на захід від Сіфтона. Епископ Арсєній, голова російської церкви в Канаді, не раз там перебував.

ДУШОГУБСТВО В КАНАДІ.

По звірських побиття, стара жінка, на імя Марія Комарницька з Форк Рівер, Ман., умерла у шпиталі в Давидії, маючи розбитий череп. Ден Кавч, який її побив, є арештований, хоч зразу обвинувачений проти нього не поставлено. Однак можна сподіватися, що він стане перед лавою присяжних, обвинувачений за душоубство. Комарницька, про яку знають лише, що вона вдова і мала коло 70 літ, жила в Кавчові, який має 55 літ, у хатині з краю оселі Форк Рівер. Невдаючи вони посварилися через продаж хатини, а зі сварки дійшло до бійки. Обоє були ще й підпийні. Сусід, почувши бійку, дав знати поліції, та кожд прийшов поліція і Шінпелогов, застав Комарницьку вже непротомною, з лицем, збитим до непізнання.

СТРАЖ ТОРГОВЦІВ РИБОЮ.

Коло вісімсот дрібних торговців рибю в Нью Йорку відмовилися купувати рибу з солоних вод, поки гуртників не згодяться зняти ціни. У відповідь на це домагання гуртників закидують подібним купцям, що вони заробляють на рибі до 80 процентів зиску. Через стражд дрібних купців хідники рибного дистрибуції задирають гори риб.

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ НА ПІДКАРПАТТЮ НА НОВІМ ШЛЯХУ

ПРАГА (Чехословаччина). — В Празі вийшли три перші числа часопису підкарпатської молоді. Часопис зветься „Пробій” і має бути ключем української молоді Підкарпаття та трибуною повеленого українського народу. В першій числі „Пробію” знаходимо в закліку таке:

Виступаємо на новий шлях, що поведе нарід до кращого майбутнього. Нашим гаслом є чин для рідного народу. Над усе любимо свій нарід. З любови до нього ненавидимо його ворогів, яким виповідаємо боротьбу. Сила нації, це властиво сила одиної, що її творять. Тому хочемо виховати здорове та сильне покоління, що піднесе український нарід Підкарпаття до сили та значиння і зрівняє його з іншими народами Європи. Кажуть, що сильніше стадо овець під проводом вовка, ніж стадо вовків під проводом овці. Тому хочемо виховати добрих народних провідників. Власними силами, пробоєм проти ворогів українського народу на Підкарпатті, змагаючись і пермагаючи, ідемо і дідемо до мети.

ВЕЛИЧАВЕ ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО НА БУКОВИНІ.

ЧЕРНІВЦІ (Буковина під Румунією). — Два найкращі співачки товариства на Буковині, а то „Український Кобзар” і „Мужеський Хор”, уладили спільними силами у великій салі німецького Музичного Товариства величава Шевченківське Свято. Спільний хор, усі в національних строях, складався з 150 осіб. Публика зведичала свято масовою участю, як ще ніякого роду року. Зперх 500 осіб, головню селян та міщан, вернулись домів, бо сали не могла вже їх помістити. Замітне й те, що на свято прибули багато Українців з Бесарабії, а навіть з Букарешту.

РАТУЮТЬ „РІДНУ ШКОЛУ”.

ТЕРНОПІЛЬ (Західна Україна). — На нарадах Повітової Комісії Позички „Рідної Школи”, на яких було понад 30 делегатів з повіту, стверджено, що справа позички Рідної Школи знайшла серед тернопільського громадянства дуже гарний відгук. За короткий час підписано вже понад 5,000 злотих позички.

ДОРОГОЦІННОСТІ РОМАНОВИХ НЕ ПРІТЯГАЮТЬ.

ЛОНДОН. — Літцитація ріжних дорожочіностей, які були власністю царської родини, не допишала. Хоч були виставлені артистичні речі, то за 86 предметів, які продано, одержано всього 1,368 фунтів стерлінґів і 5 шилінґів.

В ФРАНЦІЇ ЗАНОСИТЬСЯ НА БУРЮ.

ПАРИЖ. — Трівожні вістки курсують далі першого між населенням. Кажуть, що готується державний переворот. А готуються до нього і роадісти і комуїсти: Одні й другі зб'ються.

КАТОЛИЦЬКА ПРЕСА НЕПОТРІБНА, КАЖУТЬ НАЦІ.

БЕРЛІН. — Видавцеві католицького часопису домагався судового заказу на конкуренційну газету нації а це з тої причини, що пренумерату на натицьку газету збирав гітлерівців в умудурованій і відгрозював тим усім, що відмовлялися від пренумерати.

Та суддя заявив, що нациська газета віддає точно духа часу та влади і її повинен кожний читати, а католицька преса — злишня.

НАЦІ ПІ ВОРХОБНІ МАГОМЕТАНИ.

ПАРИЖ. — Французька преса пускає вісти, що наші допомагають збунтованим у Марокко Магометанам, висилаючи їм зброю і муніцію.

ПОДАЛИ СОБІ РУКИ, АЛЕ НА КОРОТКИЙ ЧАС.

ВІДНЬ. — З являючі в Ліпцу втекли п'ять візнатних політичних в'язнів, між яких були два нації й три соціялісти. Втікачі виготовили спільно п'ять утрч й одні одним допомагали. Але як тільки опинилися поза мурами тюрми, то розійшлися далі політичними противниками. Соціялісти втекли до Чехословаччини, а нації до Німеччини.

РАДІОТІ, АЛЕ ЧИ НЕ ПЕРЕДЧАСНО?

МОСКВА. — Звідси розсидають по цілій світі вісти, що на цілій совєтській території розпочато вже весняні роботи та що весняні засіяв надзвичайно допишати.

МОНАРХІЗМ ПРО РОБОТУ.

БУДАПЕШТ (Угорщина). — Мадарська шляхта зачала нову кампанію, щоб підготувати Габсбургів поворот на угорський престол. Та в тим самим часі скликають збори противників монархізму і протестують проти повороту Угорщини до монархії.

СВЯТИЙ РІК ПРОДОВЖУЄ.

ВАТИКАНСЬКЕ МІСТО. — Папа Пія ХІІ продовжує Святий Рік ще на оди рік. Удівив теж відлученням гріхів усім тим, що відвідають 4 церкви, вназначені епископами.

"СВОВОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by The Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1102 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За вимою надруку держав платити 10 центів.

3 Канада наложити вносилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. "Свобода": Берген 4-0237. — Тел. В. Н. Соколя: Берген 4-1016.

Адреса: "СВОВОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ТРЕТЯ ПАРТІЯ?

Американське політичне громадянство, себто та частина Американців, що цікавляться політичними справами краю й активно на них реагує, звертає щораз більше уваги на переміни, які називають у партійному житті Америки.

Ці переміни зрештою не є спеціальністю Америки. В багатьох краях світа наступили такі переміни, звичайно в напрямі до створення тільки одної партії. Навіть у краях, у яких існування багатьох партій має так добре утверджену традицію, що розбиття їх на користь одної партії вважається за рід, близько до неможливості, слідно руху за зведення партійного політичного життя до діяльності одної партії. Існує цей рух навіть у Франції й Англії, найстаріших твердинях демократизму, який з принципу спирається на множинні партії. Існує він і в Америці, а коли він тут не проявляє більше сили, то тільки тому, що забарто тут є незвичайні зі собою організації за одну, а добру партію, щоб один сильний рух за одну політичну партію дався відчутти.

Тимчасом дається відчувати рух за збільшення партій, а саме рух за третю партію. Повстав цей рух на „сердінні заході“. Поширюється він головним в стеїтах Міннесота, Вісконсин, обидві Дакоти, Монтана, Небраска, Айова й Мішіґен. У деяких стеїтах він уже добув собі владу: гвернорна, 9 конгресменів і 1 сенатора в Міннесоті. Ляфлеттська організація у Вісконсині стоїть близько до неї.

Партія називається фармерсько-робітничою партією. Її програма досить радикальна, бо заявляє вона за перебрання на державу всіх копалин, водної сили, засобів транспорту, банків, фабрик і підприємств, „публічного вжитку“ — як телефони, телеграфи, трамваї. Вона стоїть за перебрання всього забезпечення на уряд та поширення примінення забезпечення від різних суспільних нещастів.

Партія колись пробувала захопити владу через добуття „Капітолю“ у Вашингтоні та „Білого Дому“. Побита в цих намірах, вона взялася захоплювати наперед місцеві уряди. Вона промовляє сильно до фармера, ремісника, дрібного купця й дрібного фабриканта. Вона хоче скапіталізувати недовдоволення з політики старих партій, які існує й росте щораз більше й більше. Якщо вона буде розвиватися так далі, як досі, то незадовго в Америці можемо мати три партії. Стара дво-партійна система може впасти, хіба що републіканська партія стратить через агресивність президента-демократа всякий поважний вплив на американську політику, політичний та політичне поле партії демократичної й фармерсько-робітничий.

ВІДПОКУТУВАВ

(Оповідання з козацьких часів).

Між Гардом і Січю були постійно розставлені кози для гніздя. Полковник зараз вів на Січ гніздя з вісто про те, що сталося. Одначо розіслав гніздя по шій паланці, щобі скакли козаки до Гарду.

Сотня мала тільки 92-ох козаків. За те всі були найближшими стрільцями. Хоч хотий стріляв снаряди на чвалючому коні, ніколи пороку не змарнував. Полковник поділяв сотню на дві половини по сорок і шість козаків. Над обома паланками поставив сотників: старшого Заприводу і молодшого Гривовича. Хоч Запривода неогоріше знав сі сторони, то полковник додав сотником на дорандина старого Берната. Бернат вродився і ввесь свій вік збивав на сія козацько-татарський землі.

Гінець, що прилетів з Січі, привів одобрення першого зарядження полковника. Кошовий дав приказ по козої олімпії перехід Ляхів через Ірину аж до приходу білого ший сили Запорозької. Кошовий заідав полковника, що логотівлю Січ як приказав, та попустилися тропною гіня. Та який кошовий дав приказ, що бачі хотіли з паланки, які бачі зайдути в Гарді, пішли скріляти Заприводу тільки тоді, коли він був заселений, що ті бачі? — спитав Бернат. — бачі спитати переправу ляхів.

— Як годен адержати їх до приходу підмоги з Січі, то хотіли, зібрані в Гарді, нехай дожидають приходу війська з Січі.
— Сотня Заприводи пробралася на правий бік Бога. Кома маленької оселі Колима задержалася, бо Бернат сказав, що як Ляхи хочуть переступити Криве озеро, то хіба тут? — Тут є два броди, — сказав — оба на кіпчак невеликої пелітні ріки. Як мають розум, то вони ті два броди обидва бекетями. Треба туди вислати аінду.
— Зайдути пішли і вернувшись сказали, що коло бродів нікого нема по сім, ні по тім боші.
— Се мене дивує, — сказав Бернат. — Вони дуже необережні. Вони повинні були не лиші обидати обо броди, але й вислати на наш бік бекету.
— Можже не знають про ті броди? — замітив Гривович.
— Хіба що не знають.
— А може се їх пістун? — сказав Запривода. — Я чув, що тут є якійсь брод. Може як Ляхи хочуть замикати наші броди, щобі ми сім бродами проїхали на їх бік. Тоді вони тим козою бродом обидва бачі нас і вдарили би на наш бік ляхів.
— А як знаєте, де той брод? — спитав Бернат.
— Не знаю, — відповів За-

40-ЛІТТЯ СОКОЛА-БАТЬКА У ЛЬВОВІ

„Сокола-Батько“ — це най-

вища та ідеологічно-првідна організація українського старокозацького Соколяства. Є тим середовищем, із якого поширюється продуманий в межах цієї нації вишій духовий та фізичної здатності української молоді. Як сильні два дох українських поколінь, став Сокола-Батько дорогим і багатомовним символом єдності національної співпраці України, не вважаючи на різницю їх віку, стану, заняття, місця народження та конфесійної або політично-партійної приналежності. І найбільшю силою українського соколяського руху є його абсолютна ідеяна єдність, що з починів однієї творила в наслідках гармонійну справу всієї соколяської громади. Деякіх десятків тисяч Українців уже прийшли через соколяський вишій. А навів і ті, що з часом перестають брати активну участь в соколяських вправах, виявляють звичайно добрі впливи колишнього свого соколяського виховання.

Сьогодні, коли поруч із величезним і всебічним переломним процесом, що на наших очах відбувається скрізь на цілому світі, — сьогодні, коли чимало ідей, понять і річей з передової доби втрапило або повільно трітять раціо в суспільні життя, — сьогодні, коли народження нового світогляду і — це більше — нового життєвого усвідомлення, відбувається скрізь у супроводі ідеологічно-морального розходження двох поколінь, — в цей час український соколяський рух і його звершій виразник Сокола-Батько розвиваються з неперервними внутрішніми основами, маючи ідеологічно-організаційні підстави, визначені вже при перших організаційних починках.

Бо Сокола-Батько, це не установка, не канцелярія, не архів і не розриване на особисті вигоди його членів — підприємство, але в першій мірі та головне — ідея. Це ідея побратимства всіх українських Соколів, що, підпорядковуючи себе взаємно одній спільній меті, піднявшись духово понад буденні клопоти і в перспективі лету шляхотного птаха-сокола — гартуються до боротьби за

крашу будучість своєї нації. Перші установчі збори першого українського соколяського товариства у Львові відбулися 11. лютого 1894 р., коли було вибрано соколяське старшину з чл. Василем Нагірним на чолі. Підготовка до цієї історичної події українського Соколяства події провадилася передтим уже кілька років.

Перший реальний соколяський почин зробили Українці в Галицькій Землі вже в 1892 році. 17 липня того року відбулися були перші ініціативні збори для заснування українського соколяського товариства в Галичині. Володимир Лаврівський опрацював (за чеським візирем) статут для Соколяського Союзу та його діяльність в Галичині крива владі в Галичині статута не затвердили і нашим Соколом довелось чекати на пізніше затвердження з боку австрійського міністерства для Галичини і Буковини.

А коли ще далі взад підемо до першовчати українського соколяського руху в Галичині, то слід пригадати, що в 1887 р. був криваю владу затверджені поданий В. Нагірним статут першого українського соколяського т-ва під назвою „Сокола“. Сама справа пожежних товариств пропала внаслідок Василя Нагірним на сторінках „Батьківщини“ від 1886 р.

І не випадково руху „Соколі“ в Галичині були підготовлені „Соколом“ — пожежниками. Галичина — хліборобський (селянський) край. Навіть після скасування в 1848 р. панщини не полекшилось всебічне поновлення галицького селянина. Скупчення земельної власності на 90% в руках небагатих, виключно польських і спольських землевласників, і беззависиме наслідком цього положення українського селянина — не сприяли духово-культурному розвитку найбільш частини, хоч і укріпили, але спокійних господарів — західних українців. У тодішніх умовах можливо було заіхати широкій масі населення переважно конкретно-практичними справами. Користь і цінність пожежних товариств була наочними для однієї ділячки громад. Тому й перші

привода. — Я лиш чув, що такий мабує є.
— Тож то. Ви тільки чули. І не чули, що є, а що мабує є. Як він, що бували в сіх сторонах, лиш чули про той брод, то Ляхи мабути щіком не чули про нього. Як і чули, то не знайдуть його, бо до нього їається і з нього виходять крутими стежками крик багна. Сим бродом ніхто не ходить. Тож і люди з сіх сторін не знають його, й не знають про нього. Ляхи не знайдуть того, що провів би їх на наш бік сім трітій бродом.

— Ходім придивитися бродом і оглянути місце між ними — сказав Запривода. — Треба ж нам знати, де і як розтаборитися.

— Сотню лімаєте тут? — спитав Бернат.

— Покішо лишіаємо, лиш попередив вишло по двох козаків плямувати бродів, щобі яка біда нечачіно не насочина на нас.

Чотирьох козаків почували вперед, за ними поклали іхали або сотники з Бернатом. Приїхали над снайдист, до сжачи високий беріг кітани, що гяглася аж до берега кітани. Береги ті кітани обидва і піпівколем, которого обидва і припирали до ріки так, що броди були покла сім раменами. Другу половину кітани обидва плямую до ріки. Б берети по тім боці були стрім і таї вояси, як берети кітани по сім боці. Стоячи на підніжжю високім березі кітани, Бернат став пояснити:

спробі новітнього вишколу селянських мас та їх гуртування в масових організаціях олімпійські успіхи мали власне при заснуванні пожежних товариств. Пізніше — в добі поширення серед нашого селянства властивої рухливості, займали пожежні справи в діяльності соколяських товариств. Проте сумна спадщина російсько-московської неволі й панщини — панство — мала в Галичині серед селянського загалу настільки велике поширення, що провідна українська інтелігенція трітала часом навіть надію на повне успішного ляха.

І ось після зачаткування першого українського руху Сокола став у Львові університетським професором української історії Михайлом Грушевським. Коли в Росії була заборонена навіть евангелізація українською мовою, то в Галичині оживилася українська видавничо-культурна діяльність.

Організація зачаткування в 1894 р. соколяської праці в українській Галичині — мало не рівночасно здебільшого і пожежним товариством.

Вже в половині XIX століття стала Галичина найважливішим середовищем українського національного руху. Коли після появи в 1840 р. Шевченкова Кобзаря і діяльності Кирило-Методієвського братства (за метою мало вивчення всіх мов і створення вільної славянської федерації з осідком у Києві), українське життя під Росією було майже зовсім пригнечане, — то в 1848 р. активне українство в Галичині проголосилося — його риториком, Головою Руською Радою владомі декларувати єдність всього українського народу кинуло в маси животоносне гасло соборності нації.

„Будемо народом!“ — закликала тоді Рада всіх Українців... А після ганебного московського закону в 1876 р., закону протиславянського і підписаного в німецькому Емсі, — який у Росії заборонялося щоби друкувати українською мовою, або публічно вживати української мови на концертах і т. п. — основний осередок української визвольної праці перенісся з Великої України до Галичини. І коли в останнім десятилітті минулого віку Українці під Росією могли поділатися повного знищення (Москалями) свого національного життя, то в тій добі в Галичині зростали серди українців нові бадьорі настрої: „Гіємонт“, (що свого часу припинив найбільше до соборницького відродження національної Італії), а західні Українці горнулися до активної національно-культурної праці. Саме в році заснування

вигнали всю свою худобу в безчестні місця, яких заповідько військо не знало. Таким способом люди свою худобу забезпечили перед козаками. Отже показалося, що як військо зіст решту запасу, привезеного з собою, то не буде що їсти. Миса же не було, бо в оселі не лишився ні хвостик лягятка.

Щобі Запорозькі не дуже додигували, де ділася худоба, люди стали розказувати чуда про богача худобу в оселях по тім боці ріки. З берега справді було видно невеличкі оселі. Чи в степу паслися череди худоби, годі було добачати, бо було досить далеко.

— Я сумніваюся, чи там були люди, так там люди перед Ляхами мабути поховали.

— Не але було би спробувати, — сказав Запривода. — Може не лиш мисо роздобудемо. Від людей може довідаємося, що роблять Ляхи, як їх сіла і як розставляли.

Бернат притякнув, казучи: — Ми маємо прикинь спитати перехід Ляхів на наш бік. Поки вони не рухуються, і ми сімді тим. Переходом не то бік, ми готові передчасно рушити їх з місця, і вони загостять на наш бік, що вони надіяла наша голова сімді. Але замало тут, щобі довший час адержувати їх покла. Як сімді не рухуються, то підганяймо їх. Нехай каменем стоїть далі там, де станули.

(Далі буде).

першого українського руху Сокола став у Львові університетським професором української історії Михайлом Грушевським. Коли в Росії була заборонена навіть евангелізація українською мовою, то в Галичині оживилася українська видавничо-культурна діяльність.

Проте сумна спадщина російсько-московської неволі й панщини — панство — мала в Галичині серед селянського загалу настільки велике поширення, що провідна українська інтелігенція трітала часом навіть надію на повне успішного ляха.

І ось після зачаткування

ХОРВАТИ В БОРОТБІ ЗА ВОЛЮ

(УП) Включення Хорватів у таку звану Югославію в 1918 році сталося проти волі хорватського народу. Незадовго після цього, в Хорватії з року на рік, підсилювалося до того централістично-шовіністично сербсько-політичне, як акції вилучило у надзвичайно пригнеченому активному боротьбу з сербським наміником, передав під бігства хорватського посла Радича в сербському парламенті 1928 року. Всім можливості загальної боротьби і організації для Хорватини більше не існують, тому ж до першого голосу, прийшла в хорватській дієчотині національно-революційна організація, звана „Хорватський Домобран“, поширена на численну хорватську еміграцію в Америці, із боснійським ядром, званім „Усташа“ (по хорватськи „Повстання“) та з д-ром Аве Павлевицем на чолі. „Домобран“ був в листопаді минулого року організував підписку меморіалу 250 тисяч американських Хорватів до Союзу Націй, папи і всіх урядів, у якому між іншим говорилось, що на видаток дальшого сербського терору, Хорватини не візьмуть на себе відповідальності за дальший хід подій.

Від грудня минулого року революційні виступи усташів посилювалися в незвичайній мірі й доводять до чимраз більшого революціонування хорватських мас. Якою популярністю тішається хорватські революціонери у свого народу, свідчить між іншим подія, яка недавно мала місце при перетворенні сербською поліцією усташів з одної тюрми до другої. Хорватська юрба, одержавши з усіх боків визволення, пішла в догвору демонстраційному поході з окликами на їх честь, на чолі походу пригравала хорватська оркестра, а сербська поліція не вважала розганяти демонстрантів з обави, щобі в замішаних не відбито званих.

Світлова преса широко користується про замахи хорватських усташів в грізні минулого року на сербського короля Олександра, який приїхав був до столиці Хорватії, Загребу, мабути, щоб замаскіфувати перед світом, що сербська влада панує над положенням в Хорватії. Але король тільки хотів укороль смерті з рук хорватських змовників, яких відірвали поліція в останній хвилині і скінчилися тільки на стрілянині по вулицях Загребу. Зате в тій приїзду короля чотирьох години ввечора Загреб потопав у темноті, бо „невидима рука“ поинишала каблі електривні, знову хорватські студенти на чолі протисербського протесту підпалили університет. Король мисо зрезигнувати з наміченого дводенного побути в Загребі і ввійти наступного дня.

Січень у Хорватії приніс нову виступу про виступ „Усташів“. В Загребі мала відбутись конференція Малаї Антанті, тек мабути для демонстраційних цілей. Але в поїзді Відень-Загреб, який мав їхати на цю конференцію чеський міністер Бенеш, відбула поклічка ма-
— проти сів „на Україн“ й „І Україн“ потавив величезні запитання й написав: „Через це не potwierdzeno“. Видаті читальні — застав книжкову владу в тім, щобі „цензор“ лянебув обидиш ті „анатемські“ вирази й книжкову пропустив. Та марно: повернувшись з тим же результатом. 22. II. 1934. година читальні, д-р Ф. Мельник, поїхав до Сєвляносам і після інтерв'ю з деякими урядовими чиновниками, в Союзі пєску для вистави позов, але останніх сім (више наведених) рідків перекреслив.

справі пожежних товариств виринула нова думка: пєсканіи рухуки оздоровити наріа. „Простіта“ існувала аж від 1868 р., але її діяльність була зосереджена переважно в галузі розумового виховання.

Заведення і сталим поширенням серед селянства рухуки мавось на думці пєскіи моральний рівень народу. Відоме гасло римського письменника Ювенала (з II століття після Христа) — здоровий дух у здоровому тілі, — підкреслюване заше в людській історії алкаріями й освіченими вивихниками, стало провідною зіркою основників українського соколяського руху.

(Кінець буде).

шина, яка вбила трох людей, а багатьох ранила. Бенеш приїхав до Загребу кілька годин вчашніше і тому оминув смерті, але замаху вистарчило на те, щобі конференція Малаї Антанті відложити на неогіежеский час.

Останньо, як доносить преса, нові лєди не дішло в Загребі до нового бомбового замаху. Іменно, сербська кінкадя Маріяла мала відвідати в цьому місті діточий захист, а кілька годин передтим позиція знайшла в близькому домі дві бомби.

Замахи на сербську поліцію і урядовців, розкидування лєточ революційної організації, та демонстрації з одного боку, а масові арешти і процеси, тортури і бігства хорватських революціонерів у тюрмах, та гніт і нетерпимість на кождім кроці — з другого боку, це сьогоднішній стан сербсько-хорватських відносин.

В Югославії ведуть же революційну боротьбу Македонці. Супроти цього внутрішнього напруження югославська влада падає, а навіть такі опікунки як Франція задержуються з улядуванням дальшого позожком. На випадок нової воєнної заверуки Югославія опиниться, як видно з цього, в дуже скрутному положенні.

НЕ ВІРІТЬСЯ, АЛЕ ПРАВДА...

Виділі чит. „Простіти“ в Короліві над Тисою (Закарпатська Україна) після тошотних приписів 8. II. 1934. переказав Народно-просвітній Раді в Сєвляносі для ухвалення дитячої пєску І. Блажевич: „Тарас у даяка“, яку приготував драматичний гурток на день річниці Т. Шевченка. Секретар Нар-пр. Ради, учт. І. Соколя, що звичайно подібні ухвали переводить, протавивши прощальні слова маленького Тараса при відході від п'яного свого учителя-даяка:

„Тепер широкими шляхами
Піду я босими ногами
Лєдїи шукати на Українї,
Якіє не біли, а навчили.
І в свій житї та дитя збачи
І Україну мою небуло.
Пору мені вже їти в дорозу“

— проти сів „на Україн“ й „І Україн“ потавив величезні запитання й написав: „Через це не potwierdzeno“. Видаті читальні — застав книжкову владу в тім, щобі „цензор“ лянебув обидиш ті „анатемські“ вирази й книжкову пропустив. Та марно: повернувшись з тим же результатом. 22. II. 1934. година читальні, д-р Ф. Мельник, поїхав до Сєвляносам і після інтерв'ю з деякими урядовими чиновниками, в Союзі пєску для вистави позов, але останніх сім (више наведених) рідків перекреслив.

Мамі.
— Я не люблю як мої діти цілувати чужі.
— Я також. Та по пораду, коли мої діти мають уже бильше, аби їх вісімнадцять літ.

ДО ГОЛОСУ ПРО ВИХО- ВАННЯ.

(На маргінесі допису).

Посиф Буката в своїм до-
писі про виховання пише:
«Від виховання й характеру
дитини залежить, чи вона у-
війде в суспільний склад як
людина мисляча, що виконує
свої завдання для добра сво-
го й свого народу, чи стане
звичайною силою, якою по-
слугуватися будуть різні ви-
скакувачі, й переведе своє
життя серед найнижчої вер-
стви суспільності, серед пони-
ження та наруги».

Гадку бути думаючою лю-
диною, пожиточною для себе
й свого народу, і свободною
від визиску можуть багато
людей приняти за гарний іде-
ал. Та чи треба собі брати по-
шанування й наругу до серця?
Чи Франко був нижчий через
ті наруги, які він терпів? Чи
годинські повстанці проти
іспанського гніту заслугоують
на нашу погорду тому, що їх
називали жebraками?

Отже чи не варті ці пони-
ження й наруги обмежити? Як
треба розуміти «найнижчі вер-
стви суспільності»? Чи не ша-
нуємо ми Шевченка якраз за те,
що він не перся у «вищі»
верстви?

Забисть думання й труднощі.

Дальшим завданням школи
є розвинути в дитині пам'ять
і здібність думання. Здобисть
думання не сила, якою розви-
заються тяжкі життєві про-
блеми».

Пригадаючи життя, ду-
маючи люди відкрили, що лю-
ди поступають частіше не під
впливом думки, а під впливом
чуття. Як каже Дейвід Сібері
в своїй книжці «Гровінг інту-
їтайн»: «Ми робимо те, що
чуттям хочемо робити, а не
те, що думаємо, що ми розу-
мово рідимось робити».

Виходилоб, що навчання
розвивають життєві труднощі
обіймає не тільки думання, а-
ле й підготовання почування.

Чи дитині теж?

Щоби виховати в людині
характер і сильну волю, «шко-
ла може доконати діла лише
тоді, коли родичі й діти зрозу-
міють вартість і велич науки».

Чи справді дитині треба
щого? Чи не може вона виро-
стити в собі доброго характе-
ру і сильної волі без зрозумін-
ня ваги науки?

Кажуть, що здоровий на-
шукоч чоловік не знає, що
має шлюб. Чи треба його
вчити, яку вагу має здоровий
шлюб, чи можна навчити
його відживлятися здорово
без навчання ваги здорового
шлюбача?

Відколя треба виховувати
дитину?

«Дитину треба виховувати
від часу, як тільки немовля
почине рахувати».

Кажуть, що до Аристотеля,
найбільшого філософа ста-
риньої Греції, привів король
Філіпп Македонський свого
сина, «Вителю», говорив ко-
роль, «я хочу, щоби ти вихо-
вав мені сина, та боюсь, чи не
привів я тебе його заскорю».

«Скільки йому років?» — пи-
тає Аристотель.

«Сього п'ять», каже король.

«Королю, ти привів мене
свого сина п'ять років зазіпно»
— сказав філософ.

Аристотель хотів сказати,
що виховання починається з
уродженням.

І, здається, за ним стоїть
перевага людського досвіду.
Мати свого кормлення дити-
ни за перші дні життя дити-
ни може вищити в дитину та-
кі звички, які лишаються їй на
ціле життя признаками її ха-
рактеру.

Наука послуху.

«На другім ступні життя
дитини, себто від другого до
смого року життя, з дити-
ною треба поводитися, як з

ЛОККИ Є ЗАВЖДИ ЛАСКАВИ ДЛЯ ВАШОГО ГОРЛА

«Я курю Локкі, бо найкращі тютюни —
тільки чисте, осередне листя називають
сигареткам Локкі такий знаменитий
смак. Але це не все ще. Для охоро-
ни горла — "It's toasted". Довгі
золоті палички осередного листя
...сморчені круто і солоні... без
м'яких кісточок. Тому Локкі добре
зберігаються — не висихають. Локкі
є завжди і під кожним зглядом асо-
ціації для мого горла».

"It's toasted"

ЛОККИ Є ЗАВЖДИ ЛАСКАВИ ДЛЯ ВАШОГО ГОРЛА

Тільки Осередне Листя — це є Найлагідніше Листя

песником або котиком, яких
приручаємо, хочби легенькою
карою, бути слуханими й не
пакісними».

Щодо ставлення послуху за
ціль виховання, то тут д-р Ер-
нест Р. Грос і його жінка у
спільній книжці «Голдс ом
ч а й д а г у д» кажуть:

«Послух звичайно вважають
за найбільше важку справу у
вихованні дітей. Найсумніші
й найбільше самолюбні батьки,
якіщо вони можуть на щось
наставити, то наставлять на по-
слух. Ажж то поставити по-
слух між найбільше бажаної
приметти, чоловічі або жіночі?
Послух помагає зробити добро-
го жовира, або добру слу-
жницю. Але коли наші діти
мають бути жовирами або
служницями, то вони навчат-
ся скорше тих професій уже
по освітленню дозрілого віку.
Вони будуть кращими людьми,
здоровішими людьми, як у
своїм дитинстві зацікавлені з
ширими ідеалами. Вони навчи-
тись будуть кращими жовирами й
служницями, бо їх моральний
рівень буде вищий».

Як бачимо, ці виховники не
ставлять навіть послуху на
першу ціль при вихованні
дитини. Тим менше трактують
дитину як песика або котика.
Можна ж думку про по-
слух теж відкинути, але тоді
треба сказати про що справу
багато докладніше. В
таких справах коротко сказа-
ти не може завести в блуд.

Кара у вихованні.

Хвалюмо часто звиняння
страху до виховання дитини.
У виданні недавно наново

«Життя д-ра Джансона», ві-
домого англійського письмен-
ника й критика, його секретар
наводять такі слова:
«Властиво фізична відвага
не є ніяка християнська че-
стота. Але християни повинні
свої піддержувати. Бо хто
витратить цю честоту, то не мо-
же бути леним, чи буде при-
держуватися якоїсьбудь ін-
шої».

Приміняючи це до вихован-
ня дитини, вийде так: Коли
карою заохочуємо дитину слу-
хати батьків, то чи потім мо-
жемо дивуватися, що често, силь-
ніші від батьків, заставлять
дитину страхом чогось іншого
повинити щось багато гіршого
від непослуху родичів?

Дитина — квіточка?

«На першій ступні життя
дитини (до скінчення друго-
го року життя) треба поводи-
тися з нею так, як поводимося
з квіткою, яку ласкаємо в до-
мі, чи в городі».

Що це значить? Як саме ми
поводимося з такою квіткою,
що це поведіння нам показує,
як поводитися з дитиною?
Наприклад, коли хочемо мати
від квітки запах або гарний
цвіт, а квітка того не дає, то
ми часто квітку викидаємо з
вазонка, а там садимо іншу.

Американський фейлетоніст
Гейвуд Брун оповідав свого
часу про дівчину в Тексасі,
який батько приніс ра-
маленький каткус. Дитина зараз
забралася управляти його,
напсила в городі верству
плодочої землі, посадила в її
каткус, насадил в землю до-
чок, щоб заохоронити рос-
ти-

ну від пекучих проміннів сонця.
Вона колись жила в Нью-Йорку
й бачила, як люди піскувалися
рожами. Так вона й робила з
каткусом усе те, що люди ро-
били з рожею. Та каткус не ріс.
Вона його піднівала ще часті-
ше.

Коли каткус не ріс, вона до-
давала йому ще більше родю-
чої землі. Вона його піднівала
три рази на день. Та каткус
всески не ріс. Нарешті вона
у розпачі закинула весь ру-
боту коло каткуса. Хай про-
падає. Пийшли на чорночирші
і, а вона й не погинула від
гірло. Тільки в осіну пору
посіла вона подити в город.

«Я тільки жина, але й пуги-
няти, пугиляти й розвиває,
інші рослини погинули, а кат-
кус циня. Вітер розніс доки-
сон, сонце прижало його з усіх
сиди, інші рослини гинули, а
каткус розвивався, любувався;
він знайшов те, чого йому бу-
ло треба».

Чи не може трапитися з
людиною, яка хоче кермувати
при вихованні дитини
правилами піклування над рос-
линами, така пригода, яка
трапляється ці дитині?

Коли квіточка квітчить не
рівня, то чи рівна дитина
дитині?

Наука з порівнян.

Коли порівняння має на
показати справу, то річ, з я-
кою ми порівнюємо невдово-
лю, має бути більш відомою. Чи
права ласкаючи квітку так до-
бро відома, чи порівняння з
квіткою помагає нам що?
Наймо порівняння з коти-

ком і песником. Хто знає про
хов собак і котів стільки, що-
би знати з того, яке правило
приміняти до дитини?

У багатьох селах, наприклад,
люди за плекання собаки зна-
ють тільки, що треба посяти
втіти хвоста, бо, мовляв, у
хвості собаки є «гладюча ід» і
втітими хвоста, витинається
собаці що гладюча ід, і соба-
ка буде лагідна.

Як має людина, яка знає та-
ке, «правильно» хову собак, ви-
ховувати свою дитину?

Згадавши щось Сібері вжи-
ває порівняння з песником для
завсієї іншої цілі. Каже він:
«Щоби плекати успішно соба-
ки, посилають людей до різ-
них шкіль, Дехто з них ступи-
днее хов звірит цілий роки.
Але чи чули ви коли, що-
би жінка дістала ступиць у ко-
леві з материнства? Або чо-
ловік за студіювання плекання
людей чотири роки?»

Останіми роками люди
щораз більш думають про
справу. Вителі, психоло-
гі, суспільні ділчі — всі люди,
котрі мають якісьбудь до-
повіді з справою виховання,
пишуть про що справу. До
цього ніколи додають свої до-
повіді родичі, а останіми ча-
сами... діти.

Дописувач добре зробив,
що подав свої думки. Може
він, приймає як причиною до
своїх думок отсі думки, зяті
вдв інших людей. Може він
додасть до цих уяв своїх?
Може інш додалусть свої, хоч-
би протівні поглядам, тут ви-
казалися?

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ШКАГО, ІЛД.

Перші політичні збори.

Перший раз в історії Укра-
їнців в Шкаго скликано дня
22 березня політичні збори, на
які прибули представники всіх
українських політичних та
церковних партій. Присутні
вибрали тимчасовий з'ярд до
перепроведення зборів в осо-
бах п. Полака на предсідника,
а п. М. Барабаша і д-ра Ске-
гара на секретарів.

Покликаний до реферату п.
Роман Смух повідомив про
сутні делегати, що він кан-
дидатує перний з Українців в
місті Шкаго на повітового
комісара, та що він має добру
нагоду бути іменованим, якби
всі Українці, управлені до го-
лосування, віддали на нього
свої голоси у Великий Він-
торок, дня 10 квітня. Присутні
приняли що вістку бурю о-
плекси, а це є добрий знак, що
вони плінуть свого кандидата
при голосуванні.

Потім багато делегатів за-
бирали голос, і кожний прирік
агитувати за Романа Смуха
між своїми і чужими. По
промовах приступлено до ви-
бору уряду Виборчого Коміте-
ту, до якого ввійшли: п. В. Ве-
ликий як предсідник, панна
Зубінська (стенографка п.
Смуха) як секретарка, п. М.
Барабаш як касієр. Потім при-
сутні прийняли внесок д-ра Ку-
чича-Карпа, щоби кандидат Ро-
ман Смух самий назначив про-
двісати цілої кампанії. На цю
позицію п. Роман Смух назна-
чив д-ра І. Смуха, а до шир-
предсідників і секретарів усіх
предсідателів і секретарів ви-
товариств та братств, а потім
поіменно назначив: д-ра Сі-
сенса, д-ра Каніра, д-ра Тар-
навського, д-ра Скегара, д-ра
Кочича, д-ра Вайта, адвоката
Пешеховича, адвоката Нагір-
ника, адвоката Шула і прома-
нця Белегара, Томаса, Коцю-
ського, Шаповала, Лобаса А.,
Шіпкучу Т., Музіку І. Семю-
ка, Глозла, Карпа, Канюка
Сіпа, Полака, інж. Куропаса,
інж. Полюцького, С. Мостово-
го і Васильовського.

На кампанійну збірку дару-
вали в доллярах: д-р Смух 100;

Р. Смух 20; Великий 5, Карпа
5, Белегара 5, Шула 5, Паньків
5, Лоянк 1, Кривовиз 1, Глозла
1.

До Комітету преси і про-
паганди вибрано: д-ра Скега-
ра, д-ра Тарнавського, інж.
Куропаса і С. Мостового.
Д-р Г. Г. Скегар,
секр. зборів.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

З МОГО РОЗДУМУВАННЯ.

Перемогу здобувається не
близькими руками, але чистими і
завзятими серцями.

Хто на скалі гуляє, той
низько сідає.

Як великі дзвони дзвонять,
то й малі бренькоцють.

Хай всі кричать, що корова
чорна, але молоко біле.

Жінка задержить такий сек-
рет, якого не знає.

Краще бути в п'ятій-гробі,
ніж в ярмі.

Боги не платять що суботи
за людські турботи.

Єдність і армія в державі,
не печ в зимі для старої мамі.

Рабське життя гірше від
смерті.

Прометей.

ПОСМЕРТНА ЗАГЛІДКА

Дня 3 квітня ц. р. упокоївся
довголітній діяльний член
братства св. Георгія, від 239
У. Н. С., брат Володимир Се-
гін. Похорон відбудеться з
погребового заведення п. На-
севича у Філадельфії, Па.

Як ви є спутані
«робити» ірради — купуватися втом-
лені — наші жінки, то ось вам добрий тонік
на лопи чесь.

Nuga-Tone

це назва ТОНІКУ, який змешує лікар-спеці-
аліст і який продають тепер по всіх апте-
ках. НУГА-ТОНІК це комбінований тонік і
лазеролісний, який підкріплює і відновлює
збиті органи, змешує і в себе жетте й с-
молі. Він лікує істоту лише швидко. Він
также помагає тискам нервом і жінкам, 30-
тичний препарат з одного джерела — д-
р Стівана Прадьяні — гарантований.

Між товаришками.

— Богдана мушри мені о-
ставити; я маю старші права
до нього!

— А я — молодші!

ПРОСЬБА ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ СТЕЙТУ КОНЕКТАК.

ГРОМАДА З САВТПОРТ, КОНЕКТАК
просить всі Товариства, Братства, парохії і інші українські
установи, щоби не урважували концерти, балів та інших
заяв-благочестивих

В СУБОТУ, ДНЯ 9-ГО ЧЕРВНЯ (JUNE) 1934 РОКУ

бо в той день відбудеться

ТОРЖЕСТВЕННЕ ОТВОРЕННЯ

НОВОПЕРЕБУДОВАНОГО І ВІДНОВЛЕНОГО УКРАЇНСЬКО-
ГО НАРОДНОГО ДОМУ В САВТПОРТ, КОНИ.

Отсею дорогою запрошуємо всіх Українців без різниці
на переконання з цілого стейту Конектатк зяти як най-
шестішу участь в тім Торжестві. Програма буде проголо-
шена пізніше.

Комітет У. Н. Дому в Савтпорт, Коні.

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ:

Желятинові, з образами Воскресіння ..... 5 ц.
(12 карток за 50 ш.)

Картки звичайні з цвітами, великодні ..... 3 ц.
(12 карток за 30 ш.)

Картки з укр. мережками й образами ..... 5 ц.
(12 карток за 50 ш.)

Картки в формі книжочки з віршом ..... 15 ц.
Листовий папір з віршом ..... 10 ц.

Замовлення разом з належністю слати до:
"SVOBODA"

81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

ГОДИНИ: Денно від 10 ран до 8 веч; в неділю від 10 ран до 4. ПОП.

